

Talin

20. in 21. julij 2017

22. julij bo v novem potopisu

Lilijana in Matjaž Pelc

Za celozaslonski pogled istočasno pritisni tipki Ctrl + L.

EESTI

🇪🇪 = 45 200 km²

👤 = 1 340 000

2004

Republika **Estonija** je majhna baltska obmorska država v severovzhodni Evropi, ki na zahodu in severu meji na Baltsko morje, na jugu na še eno baltsko državo, Latvijo in na vzhodu na Rusijo. Estonija ima tudi otoke.

Glavno mesto: Talin

Klicna številka: +372

Valuta: Evro

Predsednica: Kersti Kaljulaid

Prebivalstvo: 1,34 milijone (2016) (četrtnina preb. je Rusov)

Uradni jezik: Estonščina

Himna:

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm

<https://www.youtube.com/watch?v=xZmJDmPGBdI>

Vir: wikipedia

Čeprav so njihovi najbližji sosedi Latvijci, jih Estonci ne razumejo, saj je njihov jezik popolnoma drugačen in je bolj podoben finskemu. Njihovo država je približno tako veliko kot Litva in Nizozemska, a Litvancev je 3 milijone, Nizozemcev 17, Estoncev pa malo več kot 1,3. Od tega pa samo v Talinu živi ena tretjina vseh prebivalcev te države. Potem pridejo pa še turisti in gneča je neizogibna.

V treh največjih mestih Estonije – Talin, Tartu in Narva (leži ob meji z Rusijo) živi približno polovica vseh prebivalcev. Ostali pa so razporejeni po preostali državi in tako je podeželje precej prazno in redko naseljeno. Ima pa Estonija zelo veliko vode. Površina vode v SLO je 0,7%, v Estoniji pa kar 4,56 %.

Četrtek, 20 julij 2016 – danes bo bolj ležeren dan. Tale košček masla je pripotoval z nama še iz Litve.

Okolica apartmaja je lepa, polna zelenja, mirna in urejena. Vse za ograjami. Do obale imava največ 300 m.

Ampak teh 300 m se je zaradi ograj (pa kaj je s tem folkom) zavleklo na 2 km. A ker sem se odločila, da danes pridem do morja, še vztrajam. Enkrat mi bo pa že ratalo, če ne, bom skopala luknjo pod ograjo. Plezanje mi ni v krvi 😊

Jeeeee, morje.

A dol se naj pa zrolam? Bor je že obupal in se kar vrgel, breza bo pa tudi počasi tam.

Še hodiva in hodiva. V ozadju je lep pogled na Talin. Tam bova jutri.

Vmes nabirava borovnice.

Se čudiva visoki travi. To seme je sigurno prineslo iz Černobila.

Občudujeva moderne in prazne hiše. Seveda vse za ograjami. Nikjer žive duše. Malo mi je že tesno pri srcu.

Ampak razgled je lep, sonce prijetno greje. Če le ne bi bilo spet tega vetra.

Soncu se predajajo tudi raznoliki primerki ptičjih vrst (fotografije so močno približane).

In jih nič ne moti, če so si počivališča že dodobra posrali.

Koooončnooo najdeva potko do plaže.

Sva namakala roke v Severno morje, Atlantski ocean, zdaj pa sva jih še v Baltsko morje. O kopanju pa ne razmišljava, je prehladna voda. Se bova raje čez dva tedna vrgla v Jadransko morje.

Tako je videti sončenje ob Baltiku. Ruto na glavo, pa narediš se čim nižjega, da ne piha po tebi. Jaz sem za ščit uporabila Matjaža. Oblečenima nama je bilo krasno toplo.

Še enkrat zoomiran pogled na Talin in jo mahneva proti domu, postajava lačna.

Ampak daleč je še daleč.

Češnje! Mi smo naše že pozobali, tu pa šele rastejo.

Ker ni kakšne restavracije v bližini, sva šla v bližnji market in kupila že pripravljeno hrano. Svinjske rebrce in pečen krompirček za 8 €.

Oči so mi obstale ne temle kruh. No, bil je bolj posladek – 2, 50 €. Ampak ga v dveh dneh še nisva zmazala.

Tole je pa Matjaževa potujoča lekarna 😊 Malo heca.

Med iskanjem zanimivosti Talina po internetnih straneh, sem slučajno našla, da imajo trikrat na dan brezplačno vodenje turistov po mestu v angleškem jeziku. Sem ugotovila, da imajo enako tudi v Vilni in v Rigi – pa sem že rezervirala termin.

Dobra stran je ta, da veliko zveš o znamenitostih, o samem življenju ljudi in drobne anekdote.

Slaba stran pa je ta, da nimaš dovolj časa, da bi si vse lahko dobro ogledal. Zato sva po vodenem ogledu šla še enkrat po mestu na ogled po najinih željah 😊

Imela sva krasno vodičko Mario, ki je bila zelo zanimiva, vedela je odgovore na vsa vprašanja nas turistov. Videlo se ji je, da to delo opravlja z veseljem. Je pa res, da na koncu pričakujejo napitnino, ampak je znala to povedati na tak hudomušen način, da smo se nasmejali.

Čudim se, da ji v tem estonskem vetru še ni odtrgalo uh. To si moram enkrat kupiti. Meni to zglada ful smešno.

Internet je res krasna stvar. Za Talin imajo vrisana vsa parkirišča in tako sva ugotovila, da ne obstaja niti eno parkirišče za motorje. In ker ljudje ob opazovanju zanimivosti večino časa gledamo v zrak, te opozarjajo tudi na vozila – glej rumeni znak.

Ne samo po deželi, tudi v samem mestu imajo ogromno dreves. Lepo je pogledati vso to zeleno barvo. Stari del je tudi tu tlakovan s kockami, mesto je čisto in polno, prepolno turistov.

Greva proti zbirni točki za turo po mestu.

Tole je polovica skupine. Se nas je zbralo toliko, da so vpoklicali še enega vodiča.

Estonci niso veren narod, zato na poti tudi nisva opazila veliko cerkev ob cesti. Le 30% se jih je opredelilo, da verujejo. So pa zelo vraževerni in verjamejo v duhove, objemanje dreves in podobne stvari (besede vodičke). Je priznala, da je tudi sama vraževerna in zato ni stopila na noben pokrov cestnega jaška.

Modernizirana rikša

Tudi v Estoniji znajo, tako kot pri nas, zapravljati več kot je potrebno. Tale spomenik so postavili vsem padlim vojakom v vojni z Rusi v letih 1918 do 1920. Začetni znesek zanj je bil 3,5 milijona, na koncu so pa pristali pri osmih. Nепrestano pa ga je potrebno tudi popravljati. Spomenik je obložen s steklenimi ploščami, za njimi pa so luči. Zaradi vlage so se v njem namnožili organizmi in je zato postal roza barve. Pa so ga spet popravljali.

Od spomenika pa je pogled na tole cerkev.

Kiek in de Kök ali v prevodu Pogled v kuhinjo. Tako ime je ta stražarski stolp dobil, ker so stražarji s stolpa lahko videli v kuhinje ljudi spodnjega dela mesta. Nikoli ne veš, kje kujejo zarote.

V Talinu je tudi ruska cerkev. Fotografiranje je v njej prepovedano (to je očitno navada v vseh ruskih cerkvah) in v njej so imeli tudi varnostnika, ki je budno spremljal obiskovalce. Je pa tudi močno izstopal iz množice. Kot da bi Al Capone posodil svojega telesnega stražarja.

Trenutno cerkev obnavljajo. Notranjost pa je vsa pozlačena.

Pa še tretji vhod v cerkev.

Estonski parlament

Poroka – spet je petek.

V notranjosti ene izmed cerkva imajo na stenah obešene grbe premožnih estonskih rodbin.

Dobro si oglej grm na fotografiji – bezeg 21. julija 😊

Pogled na Talin z razgledne točke.

V trenutku je galeb postal večja atrakcija kot vse znamenitosti Talina. Izkoristil je svojih 5 minut slave.

Zgleda idilično ...

... takšna pa je realnost.

St Olaf's church je najvišja stavba v Talinu, visoka je 123,8 m. V času njenega obstoja je v zvonik 10 krat udarila strela in trikrat je pogorela. V času gradnje so v nesrečah umrli tudi vsi njeni graditelji, zato pravijo, da je to hudičeva cerkev. Nobena zgradba v Talinu ne sme biti višja od zvonika te cerkve.

Vladni urad Estonije

Razgled izpred stavbe vladnega urada

Dosegla je svoj namen. Vsi smo jo opazili in precej nas jo je fotografiralo. A tako na skrivaj.

Še sprehod po ulicah in proti osrednjemu trgu Talina ali Tallinn Town Hall Square.

Spet množica turistov.

Stojnice z robo ni da ni.

Estonci se z Latvijci pripravajo o tem, kdo od njih je prvi postavil božično jelko na trgu. Zdaj so se zmenili, da so Estonci prvi postavili božično jelko, Latvijci pa prvo **okrašeno** božično jelko.

Prispel je tudi James Bond ali 007.

Prevozna sredstva v Talinu.

S temi ptički je pa manj dela kot s koriti z rožami. Služijo pa svojemu namenu.

Pa še po spominke v trgovinico.

In nazaj „domov“.

Če je serviser na dopustu, se je treba tudi znajti. Prepah je huda stvar.

Estonske registrske tablice. Kaj opaziš? Ja, začnejo se s številkami 😊 Zanimivo.

Cene hrane v restavracijah in prenočišč so v središču Talinu precej zasoljene. Cena kosil se giblje od 15 € na osebo, ampak kar bi jaz jedla, je stalo od 22 naprej (seveda brez pijače). Zato sva spet zavila v najin market in si kupila pripravljeno hrano. Cena 6 €.

Jutri greva na ogled Kadriorg palace, ki je bila prvotno poletna cesarska rezidenca, in je izredno dobro ohranjena še od začetka 18. stoletja. Potem pa še na eno krajšo furo z motorjem do zahodne obale. Zdaj se že dva dni samo špansirava po mestu in po polžje premikava skozi gnečo, da že pogrešava kaj več kot le do 40 na uro.

Se nadaljuje ...